

optraadt paa en anden Maade. Men det, jeg ønsker, er at faa den anden Sløjdforening stillet lige saa frit, og i den Henseende henvender jeg mig til den højtærede Minister, ikke til „Dansk Sløjdforening“.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling Nr. 1 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 2873—74)

vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Indstilling Nr. 4 af *Udvalget*

vedtoges enstemmigt med 71 Stemmer.

Indstilling Nr. 10 af *Udvalget*

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Indstilling under Nr. 14 af *Udvalget*

vedtoges med 64 Stemmer mod 4 Stemmer.

Under Forhandling sattes dernæst Indstillingerne Nr. 2, 6, 8, 11 og 12 paa Udvalgets Liste, vedrørende *Forsvarsministeren*, samt Ændringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningen (se foran).

Ordføreren (Nørhave): Af de 5 Andragender, som foreslaas henviste til Forsvarsministeren, er det første foreslaat henvist af et Mindretal, hvortil jeg ikke hører, og jeg skal derfor foreløbig ikke omtale det. Om de andre 4 skal jeg fatte mig i Korthed, da der er fuld Enighed i Udvalget om at henvise dem til Ministeren.

Under Nr. 71 i Betænkningen findes et Andragende fra Invalid F. L. Pedersen af Fredericia om Dækning af Udgifter ved et af hans Invaliditet forvoldet Sygeleje og en dermed forbunden Amputation. Denne Mand blev indkaldt til 5te Dragonregiment i 1888, fik under Øvelserne det venstre Knæ trykket og blev indlagt paa Sygehuset. Han var en Maaned der, tog Del i Tjenesten igen med Afbrydelser, blev atter indlagt, men blev den 5. Februar 1889 kasseret som fuldstændig udygtig til al Krigstjeneste. Da han kom hjem, forværredes Tilstanden stadig, og han maatte saa i Juni Maaned lade sig indlægge i Viborg under Stiftsfysikus Heiberg, hvor han

maatte lade Benet sætte af. Hele Opholdet i Viborg og Amputationen af Benet, Plejen med videre har kostet ham 800 Kr., og det er disse 800 Kr., han mener at have Krav paa hos Statskassen, idet Sygdommen, Indlæggelsen, Amputationen og hele Behandlingen i Viborg var en Følge af, at han kom til Skade i Tjenesten. Han faar Invalideunderstøttelse, og i Fjor fik han den forhøjet med 100 Kr., saa han faar ganske sikkert den fulde Invalideunderstøttelse, men Udgiften i Anledning af Sygdommen, som han paadrog sig i Statens Tjeneste, søger han nu dækket, og Udvalget mener, der er Grund til at henvise dette Andragende til Ministerens Undersøgelse.

Dernæst kommer Nr. 85 i Betænkningen, et Andragende fra Enken efter pensioneret Stabssergent Olsen af Nyborg om Forhøjelse af Pension. Hendes Mand tjent i Hæren fra 1857—94, og hun faar i Pension 210 Kr. om Aaret. Paa Grund af den lange Tid, de 37 Aar, hvori hendes Mand har tjent i Hæren, og da hun har haft megen Sygdom i Hjemmet — det oplyses i Andragendet, at hun har to Døtre, som lide af Tuberkulose og have været indlagte paa Tuberkulosesanatorium, og at hun har haft en stor Børneflokk, 8 i alt —, mener Udvalget, da det er en meget beskedent Pension, hun har, at maatte henvise Andragendet til Forsvarsministeren for, om muligt, at komme hende til Hjælp. Man maa jo have den største Medfølelse med denne Kvinde, og da hendes Mand har tjent saa lang Tid i Hæren, og da hun har haft saa stor Familie og megen Sygdom, henstiller man til Ministeren, om hun kunde faa nogen Hjælp.

Det næste Andragende er Betænkningens Nr. 92, Andragende fra Kontorist, Fredsinvalid Christensen af Thisted om Refusion af 2 Hospitalsophold. Det gaar altsaa ud paa noget lignende som det Andragende, jeg først omtalte. Andrageren blev i Aaret 1900 kasseret som uuelig til al Krigstjeneste paa Grund af en Skade, han ligesom den før nævnte Andrager som Dragon i Randers havde faaet under Udførelsen af sin Tjeneste. Han faar ogsaa 240 Kr. aarlig, men har 2 Gange maattet lade sig indlægge paa Sygehus, først i Viborg, senere i Aarhus, for hvilke Ophold han har